



7. ZUŠkoviny

číslo

VII. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporoka, Jaroměř

vychází 11. března 2013 jako radostný výkřik: Jaro je za dveřmi!

Úvodník

Pomýšlím-li na měsíc březen, jako na měsíc příchodu jarních dní, jímá se mě radost. První teplejší dny, optimismus, barvy, nová chuť do života i práce konečně vystřídají čas zimy. Na jaře se mi nejvíce líbí pocit, když vykročíte z budovy, slunce svítí, ptactvo pje a Vy do sebe natáhnete tolik vzduchu, kolik se jen do plic vejde. Směsice vůní naznačuje, že nastává změna k lepšímu, že je důvod se radovat z maličkostí, přináší chuť svobody a síly přírody. Březen není jen hlasatelem příchodu jara, ale i měsícem komunikace a informací. Věděli jste, vážení příznivci dění ZUŠkového, že je březen měsícem knihy, internetu a čtenářů? Pro mnohé, co zažili dobu předrevoluční, to asi není žádná novinka, to býval „Březen - měsíc knihy“ a všichni v březnu četli...dnes se již nejedná o šíření ideologie řízenou státem. Jde o podporu knih ze strany knihoven, které tak trochu soupeří právě s internetem. Knihy by v žádném případě neměly upadnout v zapomnění, rozvíjejí ducha, předávají myšlenky jiných lidí, jejich zkušenosti, životní příběhy a postoje. Obohacují. Je dobře, že je měsíc knihy a čtenářů a jelikož je technický svět v takovém rozvoji, nedivím se, že má i internet svůj měsíc. Je spolu s knihami velkým zdrojem informací a možností. I přesto ale doufám, že se čte po celý rok.

Připomínám, že naše škola má Literární šatnu s knihovnou, na konci chodbičky vedoucí k ostatním šatnám... Zde můžete trávit čekání na vyučování příjemněji...s knihou. Měl jsem to štěstí a zúčastnil se na konci února návštěvy ZUŠ ve slovenských Topoľčanech.



Navštívili jsme také Chateau Appony v Oponicích, přímo historickou knihovnu Apponyiovského rodu, kterou se podařilo po dlouhých letech zachránit a umístit na své původní místo. Jde o sbírku 17 300 velmi vzácných

barokních knih pod názvem Bibliotheca Apponiana. Když vstoupíte do místnosti, kde stěny tvoří police plné knih, pocítíte duševní klid, energii, ohromnou úctu a respekt, aniž byste jedinou knihu otevřeli.

Atmosféra knihovny má očisťující účinek.

A tam se mi to spojilo: nejen vůně jara, ale i vůně knih, ač zcela odlišná, má v sobě nádech svobody a vůle k životu. A právě pro to je březen měsícem knih a čtenářů. Tedy čtete! Mattěj

Z notesu pana ředitele

Po návratu ze slovenských Topolčan si vybaluji batoh a hledám notes. Návštěva naší partnerské ZUŠky byla krásná, naplňující a hlavně velmi intenzivní. Ale než se o Topolčanech rozepíšu, rád bych se vrátil k měsíci únoru, který byl sice na sluníčko skoupý, ale zato plný hřejivých úsměvů, které si pamatuji ze školních akcí. Nejvíce pohladily po duši úsměvy od klientů Domova Sv. Josefa v Žirči. Naše škola v Žirči předala výtěžek sbírky z tradičního masopustního průvodu po jaroměřském rynku a přidala milé představení od žáků literárně dramatického oboru, proložené písničkami folkové kapely. Věřte, že vidět být jen drobný úsměv v očích nemocného člověka, kterému tvář neustále přemáhá nekončící utrpení, je silný zážitek. Obrovská odměna pro všechny, kteří se snaží toto utrpení snížit. Odměna, která je - pevně věřím, že nejen pro mě - nad všechny odměny. A ode mě: díky všem, kdo v našem masopustním snažení vidíte hlubší smysl a jakkoliv k Masopustu v Jaroměři a v Žirči přispíváte svou pomocí.

Neobyčejným zážitkem pro mě byl i koncert učitelů a jejich přátel, který jsem si užil jako vystupující i jako posluchač. Vzácná atmosféra v malém sále Městského divadla plná vstřícnosti a vděčnosti od publika a otevřenosti a pravdivého muzikantského vyjádření s často udivující virtuozitou byla naplňující, já za ni ze srdce děkuji všem, kteří na ni měli svou zásluhu.

No a teď k naší návštěvě v Topolčanech na ZUŠ L. Mokrého. Těžko popsat na pár řádcích, co se dá krásného zažít s partou stejně naladěných lidí - a jedno, jestli žáků nebo učitelů - ve třech krátkých dnech. Tak jen krátce, telegraficky: Cesta: dlouhá, tak akorát. Nálada během cesty: uvolněná, proložená od začátku do konce poutavým vyprávěním Miloše Dvořáčka o Slovensku, o muzice, o světě, o vesmíru, o všem. Přijetí na slovenské ZUŠce: milé, vřelé, sladké (zákusky). Měl jsem pocit, jako když přijedu k babičce na prázdniny, kam se těším celý rok. Setkání na tvůrčích dílnách, které vedli Jarka Holasová pro LDO a Miloš Dvořáček pro kytarový orchestr: intenzivní, plné legrace, soustředěné práce, oboustranně naplňující. Povídání s našimi slovenskými přáteli: plné vzájemného porozumění, blízkosti a pocitu sounáležitosti a plné úsměvů. Loučení: trochu smutné, ale ne moc. Cesta: dlouhá, tak akorát.

Děkuji všem, kteří se na zdaru našeho pracovního výletu podíleli. Jako řediteli mi dovozte, abych se na závěr trochu „pávovitě“ nadmul, protože i v mezinárodním kontextu se mi potvrdilo, jak skvělé máme na naší škole učitele – tentokrát jmenovitě J. Holasovou a M. Dvořáčka.

A na závěr vás ještě pozvu na akce v měsíci březnu. Označte si je barevnou tužkou rovnou všechny – budou stát za to! Vlastimil Kovář

V neopakovatelné atmosféře staré knihovny s paní ředitelkou ZUŠ Hanou Ferancovou a panem Králíkem, průvodcem a duchovním otcem myšlenky záchrany knihovny.



Bylo – Nebylo – Bude – Nebude

Masopust v Jaroměři a v Domově sv. Josefa v Žirči

Masopustní průvod v Jaroměři se letos konal v pátek 8. února. Vyrazili jsme kolem jedné hodiny ze ZUŠky v maskách a vydali se na Městský úřad v Jaroměři požádat o povolení, abychom mohli rozdávat veselost a radost po našem městě. Feruli jsme obdrželi a mohli jsme předvést, co umíme, a pobavit ostatní kolem nás. Našli se ve městě i zdatné tanečnice, které neodmítly mazurku s medvědem. Náš medvěd už je léta dobrým tanečníkem... V průvodu jste mohli vidět koně, kterého se zase nepovedlo prodat, medvěda, který chytal obruče a skákal přes překážky, prasátko, potom jste mohli potkat různé sedláky, vojáka, babičky, dědečky, děvečky, pana vašnostu, smrt a mnoho dalších.

Na závěr jsme byli pozváni ke stánkům na čaj, buchtu a „prdeláčku“. Během odpoledne jste také mohli finančně přispět pro Domov svatého Josefa v Žirči, jehož klienti mají roztroušenou sklerózu. Masopust jsme si všichni užili a v ZUŠce na nás čekalo občerstvení od sponzorů a teplý čaj.

Do Domova svatého Josefa v Žirči jsme jeli hned v sobotu 9. února. Dovezli jsme pokladničky s výtěžkem našeho pátečního koledování v Jaroměři. Přijeli jsme zazpívat a zahrát pár masopustních scének, přivezli koláčky a zákusky od sponzorů.

Bylo to krásné dopoledne, díky i některým z Vás. Děkujeme i za Vaši podporu!

čaBMa



„Máme smutek a zármutek, Masopust nám rychle utek!“

Výtěžek masopustního koledování činí **2966,-Kč** a bude použit na dovybavení rehabilitace. Všem, kteří přispěli, moc děkujeme! Za občerstvení vystupujícím dětem děkujeme Johnově pekárně, Josefov, Řeznictví Uhlíř, Jaroměř, za koláčky a zákusky pro klienty Domova sv. Josefa děkujeme Pekárnám a cukrárnám Náchod a.s. a Cukrárně Vilma, Dvůr Králové nad Labem. Jé

Osmý ročník školního kola Přehlídky dětských recitátorů Dětská scéna se konal tentokrát ve středu 13. února v koncertním sále. Vystoupilo osmnáct recitátorů ve třech kategoriích. Jako hosté vystoupili účastníci krajského kola Wolkrova Prostějova z vyšších ročníků. Setkání s přednesem vyvrcholilo předáním originálních zuškových diplomů a ohlášením výsledků, jelikož nás musí ti nejlepší zastupovat v okresním kole v Náchodě. Děkuji lektorskému sboru ve složení Nikola Prokopová, Josef Horáček a Vlastimil Kovář za jejich vyčerpávající práci. Jé

Krajské kolo přehlídky uměleckého přednesu Wolkrův Prostějov

Divadlo Josefa Tejkla, Jesličky v Hradci Králové, pátek 22. února 2013. V krajském kole se nás sešlo něco přes dvacet. Byli jsme rozděleni do třech kategorií. A bez ohledu na věk či pohlaví, nás spojovalo jedno: literatura.

Tentokrát si každý vybral pouze jeden text. A tentokrát se všechno stihlo v jeden den. Literatura. Jak ji číst, jak si slyšet, jak ji vnímat, jak ji přednášet... O to se každý z nás pokoušel, po svém. Porota byla milá, sdělná a nám nakloněná, ve složení paní Hana Kofránková, Lenka Chytilová a Tomáš Komárek. Některým bylo poděkováno za účast, dalším udělena Čestná uznání a ti, kterým se v ten den zadařilo nejlépe, a zaujali, byli posláni do národního kola do Prostějova. Setkání to bylo příjemné a milé. A určitě si každý odnesl hlavně motivaci a chuť, vyrazit na tradiční recitační přehlídku zase za rok. S novými texty, s novými literárními i recitačními zkušenostmi. Petř

Výsledky obou přehlídek najdete v rubrice ...zvítězili jsme! pozn. redakce

Víkend

Není víkend jako víkend, někdy se táhne jako rýma, jindy uteče jako voda z cedníku.

Připravovali jsme se doma už několik dní před určeným datem... hlavní bylo přesunout nábytek. Máme sice velký dům, ale mělo k nám přijet sedm lidí, měli u nás nocovat i pracovat. Největší starost jsem měla s jídlém. „Nemám něco koupit, uvařit, upéct...?“ opakovala jsem synovi. „Ne, holky se postarají...!“ opakoval se syn. Při vzpomínce co bych byla já schopna obstarat ve svých „nácti“ letech moje nervozita stoupala... Místnosti byly připravené a přišel páteční podvečer. Přijely slečny: kytara, housle a violoncello doprovázené zpěvnou múzou... Mládenec: housle, mandolína, atd. ...přijel s nimi ... Přivítali jsme se jako staří známí – aby taky ne, vždyť se dobře známe! Kromě toho, že si slečny přivezly své hudební nástroje, přivezly: „...tohle by chtělo do lednice, tohle do lednice nemusí...“ Tak přece měl syn pravdu! Zásob přivezly na týden a sobotní oběd zajistila jedna slečna u jedné maminky! V sobotu dorazily: klarinet, flétna, kontrabas, akordeon... Netuším, jestli pro inspiraci, ale všichni ti múzami postřelení se těšili na naše „ZOO“. Pravdou je, že kráva domácí je dnes téměř exotické zvíře. Po celé sobotní odpoledne našim domem zněla příjemná muzika. Občas se nám rozhýbal lustr v kuchyni, to když hráči nedodrželi potřebné tempo a pan dirigent si pomáhal dupáním. Večer se náš dům vesele rozvlnil při hrách a tancování. Během nedělního dopoledne se to mladinké společenství rozjelo do svých domovů. Víkend utekl ještě rychleji než voda z cedníku, ale v mysli mi stále zní příjemné melodie a smích milých mladých lidiček.

Terezko, Aničko, Andrejko, Šárko, Ondro, Tondo, Jendo a Martine, děkuji vám a těším se zase někdy na viděnou u nás. *A*



„U Holínských v Hustřanech“

Únorový koncert žáků školy proběhl 20. února od 18:00 v sále školy. Byl to koncert obsáhlý a pro diváky velmi přínosný. Nejsem si jistá, kolik diváků před koncertem vědělo, jak vypadá viola da gamba. Měli jsme možnost vidět hned čtyři najednou. Nebo jak se dá hrát na flétnu, když sundáte hmatník anebo co dokážou děti z „Muzicírování“. Svůj soutěžní repertoár si přehrálo hodně komorních souborů a byla to krása! Koncertní sál byl zcela naplněný a atmosféra byla úžasná. Těšíme se na další! čaBMA

Koncert plný klasiků i autorské tvorby.

Koncert plný nadšení.

Koncert učitelů ZUŠ F.A. Šporka a jejich přátel.

Kdo neumí – učí. Znáám tuhle krátkou větu už nějakou řádku let. Hloupá mi přišla vždycky, nikdy né tolik. Kdo měl v úterý 19. února večer čas a nenechal si ujít tento počín pořádaný v koncertním sále Městského divadla, tento názor jistojistě sdílí. A kdo raději zůstal doma, rozhodně prohloupil. Pokusím se Vám tedy celý večer přiblížit, ač vím, že to rozhodně nedokáže zprostředkovat celý zážitek. Atmosféra se zde totiž tak chvěla



Lukáš Pelc



Martina Zemková a Hana Medková

očekáváním, jaké další a nové sladké tóny omámí naše smysly, že diváci ni účinkující neměli pomalu příležitost k nádechu. Obrovitánským kladem byla rozmanitost programu. Vážně vyznívající tóny houslí střídal rozverný akordeon, překvapování jsme byli historickými nástroji (narážím zejména na teorbu, barokní kytaru, která dosahovala téměř nedozírných rozměrů) a úsměv na rtech

nám mohly vyčarovat třeba právě autorské kytarové skladby Davida Fiedlera. Když pan ředitel koncert uzavíral krátkým proslovem, hřál mne velmi příjemný pocit. Pociť, že v naší ZUŠce jsou všichni učitelé na svých místech správně, že všichni zde si užívají to, co dělají a že mají hudbu zkrátka rádi. Věděla jsem, že tady všichni rozhodně UMÍ!

Ga a TzjvvK

Návštěva partnerské ZUŠ L. Mokrého v Topolčanech

Ve středu 27. března brzo ráno se Vlastimil Kovář, Miloš Dvořáček, soubor LDO Mikrle a Jarka Holasová vydali na dalekou a dlouhou cestu do zahraničí. V ZUŠce L. Mokrého nás čekalo krásné přivítání a milé seznámení. Ubytování jsme byli v celkem pěkném hotelu a jídlo, u kterého většinou převažovala ryže, bylo taky moc dobré. Ještě ve středu odpoledne proběhla dílna Jarky pro nejstarší žáky LDO a studenty místní konzervatoře a Miloš Dvořáček zase pracoval s kytarovým orchestrem. Ve čtvrtek jsme byli pozváni na představení žáků LDO pro místní ZŠ ve Společenském dome, po kterém pokračovala naše dramatická dílna přímo na jevišti. Po oba dva dny se celý soubor aktivně dílen účastnil a patřičně si to také užíval. Večer jsme potom v koncertním sále předvedli naši rakvičkárnu, HOTEL a sklídili potlesk. Tématem k řešení pro paní ředitelku a našeho pana řidiče, bylo vyrobit v sále tmu, protože sál nešel zatemnit. Ale všechno se vyřešilo a nakonec i docela povedlo. Jinak jsme si užívali volný čas v podobě kávičky a zákusku, až po procházení a hraní her na náměstí. V pátek nás čekal výlet do blízkého Chateau Aponny a oběd a rozloučení a potom zase dlouho zpátky. Takže jsme si to celé náramně užili a moc se těšíme na příští setkání. Hej!

V stredu 27. marca skoro ráno sa Vlastimil Kovář, Miloš Dvořáček, súbor LDO Mikrle a Jarka Holasová vydali na ďalekú a dlhú cestu do zahraničia. V ZUŠce L. Mokrého nás čakalo krásne privítanie a milé zoznámenie. Ubytovanie sme boli v celku peknom hoteli a jedlo, u ktorého väčšinou prevažovala ryža, bolo taky moc dobré. Ešte v stredu popoludní prebehla dielňa Jarky pre najstarších žiakov LDO a študentov miestneho konzervatória a Miloš Dvořáček zase pracoval s gitarovým orchestrom. Vo štvrtok sme boli pozvaní na predstavenie žiakov LDO pre miestnu ZŠ vo Společenském dome, po ktorom pokračovala naša dramatická dielňa priamo na javisku. Po oba dva dni sa celý súbor aktivne dielni zúčastnil a patrične si to aj užíval. Večer sme potom v koncertnej sáli predvedli naši rakvičkárnu, HOTEL a zožali potlesk. Témou k riešeniu pre pani riaditeľku a nášho pána vodiča, bolo vyrobiť v sále tmu, pretože sála nešla zatemniť. Ale všetko sa vyriešilo a nakoniec aj celkom podarilo. Inak sme si užívali voľný čas v podobe kávičky a zákusku, až po prechádzanie a hranie hier na námestí. V piatok nás čakal výlet do blízkého Chateau Aponny a oběd a rozlúčka a potom zase dlho späť. Takže sme si to celé náramne užili a moc sa tešíme na budúce stretnutie. Hej!

Pijavka

Soustředění dramataku, respektive souboru, který se letos jmenuje „Skorojo!“, jsme museli naplánovat na 2. března odpoledne a 3. března dopoledne, protože jindy to prostě nešlo. Probíhalo to asi takto: V dramataku jsme se sešli kolem 13. hodiny a stavěli, stříhali, špendlili, abychom si připravili paravan, který k letošní inscenaci Císařovy nové šaty, potřebujeme. Zkoušeli jsme do 22 hodin s přestávkou na večerí

a malými pauzami na čaj. A potom, když udeřila 22 hodina, hned jsme dostali znovu tolik energie, že jsme nebyli k udržení a museli jsme hrát na schovávanou ve dvojicích. Pak jsme si pustili Barokní operu bratří Formanů na notebooku a po divadle provedli osobní očistu. Byla asi půlnoc a my zalezli do spacáku a hráli jsme si na putující housenky a na parní válce. A po jedné hodině v noci jsme už šli spát, abychom měli energii na zkoušení dopoledne. Inscenaci jsme „měli v batohu“, jak se říká, když je všechno vymyšleno a „postaveno“ a zbývá „už jen“ zkoušet a zkoušet a zkoušet... Ráno jsme zlehýnka zkoušeli a potom nám Petra doběhla domů pro snídani. Její mamka pro nás udělala moc a moc dobré toasty. Moc děkujeme paní Březinové!!! Do 11 hodin jsme ještě zkoušeli a pak uklidili a šli domů. Bylo to super. A myslím, že jsme udělali spoustu práce. čaBMA

V závěru února proběhlo školní kolo Soutěže ZUŠ pro komorní soubory s převahou dechových nástrojů. Informace o jeho průběhu a o průběhu navazujících kol přineseme v dubnovém čísle ZUŠkovin! Už nyní se můžete těšit! (pozn. redakce)

Představujeme...Klarinetový kvartet

Před pravidelnou Dílnou paní učitelky Nikoly Prokopové jsem si povídala s Klarinetovým kvartetem, který se prý ještě konkrétně nejmenuje... tvoří ho: **Barbora Dihenesčíková, Simona Hrušková, Jana Fikejsová a Lucie Kordinová.**



...před Dílnou...

Jak dlouho hraješ na klarinet? Třetím rokem... třetím rokem... já taky... čtvrtým rokem. **Kdo měl ten nápad, spojit vás dohromady?** Paní učitelka. **Jaké to je, hrát ve čtyřech?** Jiný...já bych řekla, že lepší... dobrý... pohodový. **Kdy se scházíte?** Každý pátek, teď před soutěží častěji...soustředění máme o víkendech. **Jaký máte repertoár?** Dva renesanční tance, Bagatellu a Caprice od Clare Grundman. Máme čtyři soutěžní skladby, abychom měly požadovaný čas. **Máte někdy „ponorkovou nemoc“?** Co to je? Nemáme. **Jaká je paní učitelka?** Hodná... hodně naučí... dokáže i vynadat, když je potřeba. **Jak se máte před Dílnou?** Dobře. **Nervozita?** Není. **Děkuji za rozhovor, zlomte vaz dnes a ve školním kole ...a potom dál.**

Jé

Přišla jsem... Nikola Prokopová ...po Dílně...

Pamatuješ si, kdy jsi poprvé přišla do ZUŠky? Určitě to byla ještě LŠU, bylo to v roce 1988. Tenkrát mě vybírala O. Gaberová v mateřské škole a já přišla domů s tím, že začnu chodit do Lidušky. Naši z toho byli „na větvi“, protože jsem byla šilenej dítě, které chtělo chodit všude. Začala jsem v Přípravce a po půl roce začala hrát na zobcovou flétnu. Hodně se mi střídali učitelé. V páté třídě jsem začala hrát na klarinet u pana učitele Tucha, na kterého moc ráda vzpomínám. V sedmé třídě jsem se rozhodla, že chci jít na konzervatoř a přestoupila na ZUŠku v Hradci Králové (Habrmannova) kde učil učitel z konzervatoře. V osmé třídě jsem udělala přijímací zkoušky a byla přijata. **Měla jsi krizi na základní škole?** Jedna velká byla, když jsem jezdila do Hradce. Už to vypadalo, že skončím... šla jsem mamce do kuchyně říct, že skončím, že už na to nemám...ale mezi kuchyní a obývacím jsem si to rozmyslela...jsem typ člověka, kterému když nejde něco hned, těžko to skousává, a tohle je dlouhá cesta...rozmyslela jsem si to...to je ta moje zarputilost a hrdost ...tak jsem nakonec vydržela, ale krizí bylo hodně. Po absolutoriu na Konzervatoři v Pardubicích jsem se hlásila na AMU do Prahy, tam to nedopadlo. Rok jsem učila na dvou školách, na ZUŠ v Jaroměři a v Pardubicích v Havlíčkově ulici. Další rok jsem se hlásila už jen na JAMU do Brna, tam to dopadlo. Potom jsem se vrátila učit do Jaroměře, i když jsem chtěla být výkonný umělec. Ale mám to tak namíchané, učím a hraji. Hraji různě, taky s kapelou České buchtý, jezdím do filharmonii na výpomoc, baví mě to. **Jaké máš žáky?** Úžasné. Že mě snášejí, ...tu



mojí urputnost. Já málo chválím, teď jsem to na dílně vysvětlovala...učím metodou cukru a biče...Jsem s nimi spokojená, všichni jsou šikovní, spíš je to tím, že necvičí tak, jak by mohli. **Jak je před soutěží?** Krušno, bolí mě žaludek...nejradši bych to jela za ně zahrát. Teď to na dílně dopadlo výborně. **Máš nějaké životní motto nebo myšlenku lidem, světu, vesmíru...?**

Mám: Co mohu, mohu, co nemohu, nechám Bohu. Když mě něco nejde nebo mě něco hodně dere, tak si na ni vzpomenu. **Děkuji za inspiraci a přeji hodně hodně cukru.** Jé

viděli jsme...



...Dílnu Jarky Holasové a Miloše Dvořáčka v Topolčanech...

...zvítězili jsme !

Přehlídka dětských sólových recitátorů Dětská scéna- školní kolo

Čestné uznání: Petr Kosejk, Jan Kosejk, Nikola Novotná, Barbora Maksymovová, Romana Králíková,

Čestné uznání s postupem: Debora Kratochvílová

Postup do okresního kola: Karolína Neumannová, Karolína Novotná, Diana Kafková, Natálie Škodová,

Lenka Jechová, Anna Vitvarová

Blahopřejeme!

Wolkrův Prostějov- přehlídka uměleckého přednesu- krajské kolo

Čestní uznání: Petr Hrudka

Postup do národního kola: Kateřina Prášilová, Monika Němečková, Edita Valášková V Prostějově se držte!

SOUTĚŽ pro VÁS: Doplňte krátký a výstižný text do „bubliny“ :

Tentokrát vyhrály dva rozhovory: Blahopřejeme Deboře Kratochvílové a Adamu Holdovi! Cena čeká v redakci!

Mňam, to byla
dobrota!



To jo, škoda, že na
nás přišli tak brzy!

Že jsme to neudělali!
My nic, my muzikanti!

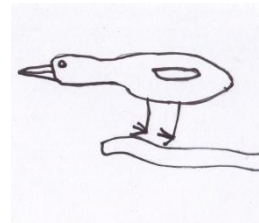
To víš, že ne...to
byli molové!

Vymyslete krátký a výstižný text do bublin, své nápady vzhazujte do poštovní schránky vedle učebny LDO v přízemí do 22. března 2013 (uzávěrka dubnového čísla) Těšíme se!



Masopustní ohlédnutí: Copak si myslí medvěd a co jeho obdivovatel?

Masopustní říkadlo Jana Kosejka
 Rum
 Brum, brum, brum,
 na hoře prodávají rum.
 Rum je dobrý pro medvěda,
 který jim tam dělá zvěda:
 Brum brum.



Obrázky nakreslily žákyně paní učitelky Sárky Semerákové: Šárka Němcová, Barbora Martínková, Dominika Dítětová a Barbora Žárská
 Fotografie zapůjčili: V. Kovář, R. Morávková, H. Hrušková, TzjvK, Pijavka a *A*

Do šatny

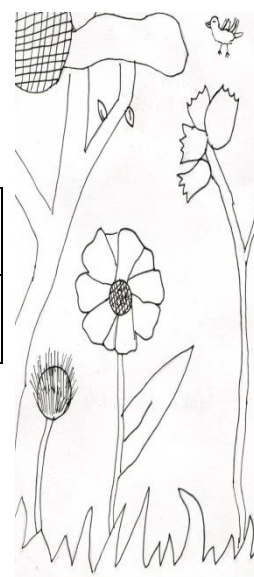
Domácí úkol do hodiny hudební nauky od MaKo:

Napiš číslem do tabulky odpovídající počet předznamenání durových stupnic.

A	Ces	H	Des	E	Ges	G	F	Fis	Cis	D	B	C	Es	As

Napiš číslem do tabulky odpovídající počet předznamenání mollových stupnic.

a	g	es	e	cis	as	gis	h	f	fis	b	d	c	ais	dis



Medvěd veze ježka na motorce.
 Medvěd zrychluje a ptá se: „Bojíš se?“
 „Nebojím,“ ježek na to. Druhý den si
 to vymění. Motorka se řítí 150kilometrovou
 rychlostí. „Bojíš se?“ ptá se ježek medvěda.
 „Nebojím!“ „Ale měl bys, nedosáhnu na brzdy!“

Ptá se vnouček dědy: „Co je na tom stromečku?“
 „To je černý rybíz.“
 „A proč je červený?“
 „Protože je ještě zelený!“

Jak pozná Eskymák, že mrzne?
 V zatáčce se mu zlomí pes.

Poznámka: Vědomosti vaší dcery se rovnají nule, pro postup do dalšího ročníku je třeba, aby je minimálně zdvojnásobila.

Přijde zebra k fotografovi a on se jí ptá:
 „A fotečky budete chtít barevné nebo černobílé?“

Jak potrestat pštrosa? Vyplašte ho na betoně.

Vtípky vybrala k-Ája

Zřizovatelem Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř je Město Jaroměř
 Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356
 e-mail : zus.jaromer@quick.cz , zuskoviny@seznam.cz , www.zus-jaromer.cz

7. číslo vychází 11. března 2013 jako radostný výkřik: Jaro je za dveřmi!

redakční rada: Petr (Petr Hrudka), TzjvK (Monika Němečková), Pijavka (Edita Valášková),
 Ga (Kateřina Prášilová), BobuLe (Lenka Jechová), Matěj (Matěj Kubina), k-Ája (Karolína Novotná),
 čaBMa (Barbora Maksymovová), *A* (Anna Holínská), RoKr (Romana Králíková)
 dopisovatelé: Mar – fusch (Marek Bischof), Luky Pelc (Lukáš Pelc)
 úkoly z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)